

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูก ต่อครอบครัวทางโลกของลูกและครอบครัวทางจิตของลูก แต่ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อผู้ใด กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น
- คำถาม:** นี่คือเวลาของการชำระสะสาง ดังนั้นการกำหนดที่สูงส่งใด ที่ลูกควรจะได้เฝ้าแต่บอกทุกคน?
- คำตอบ:** การกำหนดที่สูงส่งของพ่อที่ลูกต้องบอกทุกคนก็คือ สะสางบัญญัติกรรมของบาปของลูกก่อนเวลาของการชำระสะสาง เพื่อที่จะทำให้อนาคตของลูกสูงส่ง อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อ ประกาศสิทธิในมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตของลูก ก่อนเวลาของการชำระสะสาง ด้วยความรู้และโยคะ เพียงในเวลานี้เท่านั้น ที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามทั้งหมดนี้ หากลูกส่งเวทย์ทุกสิ่งต่อพ่อ ลูกจะได้รับทุกสิ่งเป็นการตอบแทนสำหรับ 21 ชาติเกิด ครอบงำที่ลูกเป็นของพ่อให้เฝ้าแต่รับการกำหนดในทุกย่างก้าว

โอมซานติ พ่อที่นั่งและอธิบายแก่ลูกๆ เวลาที่ลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูกต่อสามพ่อ ในหนทางของบักดีลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูกต่อสองพ่อ เมื่อลูกอยู่ในยุคทอง ลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูกต่อพ่อเดียว สิ่งนี้ลูกต้องใช่หรือไม่? การคิดคำนวณน้อยอยู่ในสติปัญญาของลูกใช่หรือไม่? ลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูกกับใครก็ตามที่ลูกเป็นของเขา เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูกต่อครอบครัวทางโลกของลูกๆ จนถึงเวลาสุดท้าย เมื่อลูกเขียนจดหมายถึงญาติทางโลกของลูก จดหมายนั้นไปผ่านไพบรณีย์ ที่นั่นด้วย เมื่อลูกเขียนจดหมายถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกก็เขียนว่า: ชีพบาบาในการดูแลของบราห์มา ไม่มีใครนอกเหนือจากลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ หากคนใหม่มาและนั่งที่นี้ ในขณะที่บาบาบอกลูกว่า ลูกมีสามพ่อ เขาจะไม่สามารรถเข้าใจสิ่งนี้ หนึ่งในนั้นคือพ่อทางโลก สองคือพ่อทางจิตยุคแห่งการบรรจบพบกันและพ่อที่สามคือพ่อเหนือโลกผู้ที่เป็นพ่อของทุกคน ท่านคงอยู่ในหนทางของบักดีและในเวลานี้ด้วย ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พวกเขาเพียงแต่จดจำท่านและกราบไหว้บูชาท่าน ลูกๆ รู้ประวัติชีวิตของพ่อทั้งสาม ต้องมีการอธิบายสิ่งต่างๆ มากมาย ในยุคทอง ทั้งหมดนั้นอยู่ในการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดมั่นและไม่มีความสุขทั้งหมดอยู่ในดินแดนแห่งความสุขหรือดินแดนแห่งความสงบ ในอาณาจักรของราวัน ทั้งหมดไม่มีความสุข เมื่อเทพไปสู่หนทางบาป พวกเขาจะเริ่มตกลงมา ได้มีการแสดงว่าดาวระก้าทองคำได้จมลงไปได้แล้ว วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป โลกใหม่จะปรากฏขึ้น และโลกเก่าก็จะลงไปข้างล่าง ยุคทองจะลงไปข้างล่างและยุคเหล็กก็จะขึ้นมาเบื้องบน ดังนั้นเมื่อใดที่ยุคทองจะขึ้นมาอีกครั้ง? หลังจาก 5000 ปี เวลาที่ความรู้ทั้งหมดน้อยอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ความรู้ที่ง่ายตาย ลูกเพียงแต่ต้องทำความเพียรพยายามสำหรับโยคะ บ้างก็จดจำท่านอย่างมาก ในขณะที่ผู้อื่นจดจำท่านเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้นแม่และพ่ออธิบายแก่ลูกๆ ลูกเองต้องทำตามความรับผิดชอบของลูกต่อญาติทางโลกของลูกด้วย หากไม่ใช่วันนี้และแล้วในวันพรุ่งนี้ที่สิ่งนั้นจะนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาจะได้เห็นว่าสิ่งนี้ดี ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียว ลูกต้องไม่จดจำผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนา หรือกูรูใดๆ ฯลฯ พวกเขาจดจำผู้มีชีวิตและไม่มีชีวิต ผู้คนในยุคทองไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อใคร ที่นั่นพวกเขาทั้งหมดเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นในขณะที่ทุกคนที่นี้มีความผูกพันยึดมั่น มีความแตกต่างในสิ่งนี้ ในละครขนบธรรมเนียมและระบบของทุกยุคเป็นของยุคนั้นเอง พ่อที่นั่งและอธิบายสิ่งนี้เพราะพ่อเห็นเติมไปด้วยความรู้ ผู้เดียวนั้นคือพ่อและผู้ก็เป็นพ่อด้วยเช่นกัน ผู้นี้คือผู้สร้างและผู้เดียวนั้นก็เป็นผู้สร้างด้วย ท่านสร้างผ่านบราห์มา ท่านนำลูกมาเลี้ยงดู การนำมาเลี้ยงดูหมายถึงการทำให้ลูกเป็นของท่าน ผู้ที่เป็นของศาสนาสุทธ ผู้ที่เวลาน้อยในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดนั้นถูกพ่อนำมาเลี้ยงดู เวลาที่ลูกๆ รู้จักพ่อและลูกได้มาเพื่อที่จะรู้จักวงจรโลกจากท่านด้วย ลูกก็รู้ถึงมรดกที่ลูกได้รับจากพ่อ ลูกเป็นผู้ใหญ่และสามารถที่จะเข้าใจและเหตุนี้เองลูกจึงถูกนำมาเลี้ยง จนกว่าลูกมีความเข้าใจว่าลูกสามารถได้รับการเลี้ยงดูได้อย่างไร? หากใครบางคนไม่มีลูกของตนเอง เขาก็นำลูกของคนอื่นมาเลี้ยง เด็กเหล่านั้นจะถูกนำมาเลี้ยงดูโดยพ่อแม่ที่มั่งคั่งเท่านั้น เด็กๆ ไม่ถูกพ่อแม่ที่ยากจนนำมาเลี้ยง พ่อพูดว่า: พ่อต้องการลูกๆ ท่านจะนำลูกมาเลี้ยงอย่างแน่นอน ลูกก็รู้ว่าท่านจะนำผู้ที่ท่านเคยนำมาเลี้ยงดูในวงจรที่แล้วมาเลี้ยงด้วยเช่นกัน ส่วนที่ได้เป็นบทบาทที่เคยมีการแสดงไว้ในวงจรที่แล้วจะดำเนินบทบาทต่อไปในเวลานี้ เมื่อลูกเป็นของพ่อ พ่อจะสอนลูก จดจำพ่อและบ้าน เป็นเรื่องง่ายมากที่จะจดจำดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบ อย่างไรก็ตาม ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดอย่างยิ่ง เด็กเล็กๆ จะไม่สามารถเข้าใจ พวกเขาเพียงแต่พูดว่า: บาบ่า บาบ่า! พวกเขาจะไม่ไปหาใครอื่น ที่นั่นทุกสิ่งนั้นแฝงตัว ลูกมีความเข้าใจว่าสติปัญญาได้รับพระกำลัง เมื่อสติปัญญาได้รับพระกำลังก็กลายเป็นทองคำ เมื่อใครบางคนอ่อนแอ พวกเขาจะให้สารละลายของทองให้ดื่ม พวกเขาแม้กระทั่งทำน้ำสารละลายทอง ที่นี้ลูก

กำลังได้รับความรู้ทางจิต ความรู้ก็คือรายได้ของลูก ทุกคนได้รับความรู้เดียวกัน และแล้วก็ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่ลูกทำว่ามากเพียงไร ไม่มีคำถามของการอยู่อย่างสับสนหรือหวาดกลัวเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ต้องเป็นของบาบา จดจำมรดกของพ่อ ลูกจะไม่สามารถจดจำบาบาได้อย่างสม่ำเสมอตลอดทั้งวัน ลูกต้องทำธุรกิจของลูกๆ ด้วย บ้างก็ไม่มีธุรกิจใด แต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่สามารถจดจำบาบาได้ จนกว่าลูกไปถึงสภาพสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ลูกต้องทำความเพียรพยายามต่อไป บรรยายภาคนั้นจะมองเห็นได้ ลูกจะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเวลานั้นกำลังเข้ามาใกล้แล้วในขณะนี้ เมื่อความทุกข์มากมายเกิดขึ้น พวกเขาจะเริ่มตื่นจดจำพระเจ้า ความตายจะปรากฏให้เห็นเพียงเบื้องหน้า ลูกทั้งหมดเองนั้นก็จะมาเพื่อที่จะล่วงรู้สภาพของลูก ลูกจะตระหนักรู้ว่าลูกกำลังหารายได้น้อยมาก เมื่อลูกมีโยคะ อัลลอยจะถูกขจัดไปจากลูกๆ ดวงวิญญาณ และแล้วบาบาก็จะทำให้สิ่งที่ลูกถือในสติปัญญาของลูกหลวมด้วยเช่นกัน ผู้คนจดจำพระเจ้าเมื่อพวกเขาล้มป่วยเพราะพวกเขาคิดว่าทุกคนเตือนให้พวกเขาจดจำพระเจ้า: พูดว่า “ราม ราม”! พ่อก็พูดด้วยเช่นกันว่า: เฝ้าแต่จดจำพ่อและมรดกเตือนกันและกัน และเฝ้าแต่ทำความก้าวหน้า ไม่ควรจะเป็นว่าสามีทำตามหนทางนี้ และไม่ยอมให้ภรรยาของเขาทำเช่นนั้น ที่นี้ ลูกๆ ผู้เป็นคู่คือหุ้นส่วน อย่างไรก็ตามทุกวันนี้พวกเขาไม่ได้คิดว่ากันและกันนั้นเป็นหุ้นส่วน บ้างก็ยังรักษาเกียรตินั้น ไม่เช่นนั้นเด็กๆ ทุกวันนี้ก็เป็นเช่นที่ว่าพวกเขาใช้จ่ายเงินของพ่อของเขอย่างสิ้นเปลืองและไม่แม้จะใส่ใจกับแม่ของพวกเขา ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้เกิดขึ้นที่นั่น ไม่มีความทุกข์ใดๆ ที่นั่น ที่นั่นก่อนอื่นใดลูกได้รับความทุกข์ทันทึที่ลูกแต่งงาน ลูกก็ถูกทุบตีด้วยดาบของตัณหาหระ มีการแสดงเทวีพร้อมกับดาบๆ ในความเป็นจริง เครื่องประดับเหล่านั้นเป็นของความรู้ กงจักรแห่งการสำนึกในตนเองไม่ได้เป็นของเทพ แต่เป็นของลูกๆ บราห์มิน คธาก็เป็นสัญลักษณ์ของลูกด้วย ลูกเอาชนะมาด้วยคธแห่งความรู้ ไม่มีความจำเป็นสำหรับสิ่งต่างๆ เช่นนั้นที่นั่น ที่นั่นลูกอยู่ในความสบายอย่างยิ่ง ลูกไม่จำเป็นแม้กระทั่งจะทำทาปาเซีย นั่นเป็นผลของทาปาเซีย มีเทวดานางฟ้าอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน นั่นเป็นโลกของเทวดานางฟ้า เทวดานางฟ้าไม่ได้อาศัยอยู่ที่นั่น เหล่าเทพเรียกว่าเป็นเทพ เหล่านั้นคือเทวดานางฟ้าในขณะที่มีมนุษย์ ส่วนของทุกคนนั้นแยกจากกัน เทพปกครองในยุคทอง นั่นเป็นโลกของ “การใช้เสียง” อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนคือ “โลกของการเคลื่อนไหว” มี 3 โลก: โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน พวกเขาพูดถึงสามโลก ลูกมีสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูกในทางปฏิบัติ ผู้คนเพียงแต่ก้าวต่อไปตามสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาเคยได้ยิน ลูกรู้อย่างชัดเจนมากกว่าวงจรถูกหมุนไปอย่างไร ลูกรู้จักทั้ง 3 โลก ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถบอกลูกถึงความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ ไม่มีใครเป็นตริกาลดาร์ชิ ไม่มีใครรู้อย่างไรหรือที่ใดที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกรู้ว่ามีต้นไม้ของดวงวิญญาณในโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณเฝ้าแต่ลงมาจากที่นั่นตามลำดับกันไป พวกเราดวงวิญญาณทั้งหมด เราลูกๆ คือลูกประคำของชีพบาบา นั่นเป็นเหมือนกับต้นไม้เฝ้าพันธุ์ ชาวคริสเตียนเองก็มีต้นไม้และพวกเขาก็ฉลองด้วยความสุข: พวกเขาฉลองวันเกิดของพระคริสต์ เวลานั้นลูกจะฉลองวันเกิดของใคร? ผู้คน(ของบารัต) ไม่รู้ว่าผู้ก่อตั้งศาสนาของเขาคือใคร พวกเขามีการคิดคำนวณที่เหมาะสมของผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆ ทั้งหมด แต่ไม่มีใครรู้ว่าใครได้ก่อตั้งศาสนาเทพ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบาย ส่วนใหญ่เป็นสตรี ความรักมีความนับถือต่อศักดิ์มากขึ้น อย่าได้คิดว่าลูกต้องมีสำนึกที่เป็นร่างด้วยการคิดว่าตัวลูกเองนั้นฉลาด ไม่เลย ลูกต้องให้ความเคารพนับถือต่อผู้เป็นแม่ ชื่อที่แท้จริงคือ บราห์มา กุมาริมหาวิทยาลัยทางจิตของโลก โหของความรู้ก็ถูกวางไว้บนศีรษะของสตรี พวกเธอนั้นฉลาด พวกเขาได้แสดงสรีสวตีถือศีล พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งการเชื่อมโยงระหว่างกฤษณะและสรีสวตี สรีสวตีคือลูกสาวของบราห์มา แทบจะไม่มีใครรู้อะไรนี้ มีการอธิบายทุกอย่างชัดเจนยิ่ง พ่อได้อธิบายแล้วว่าโดยที่ไม่มีความรู้และโยคะนี้ ไม่สามารถมีใครบรรลุถึงการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต ไม่ใช่ทุกคนจะศึกษาสิ่งนี้ แต่ละคนต้องสะสางปัญหิตของเขาเอง ต้องได้รับการลงโทษสำหรับบาปที่ทำนั้นอย่างแน่นอน ผู้คนของโลกไม่เข้าใจว่าเวลานี้คือเวลาของการสะสางปัญหิตของบาปทั้งหมดของลูกกำลังมีการสะสางในขณะนี้ ลูกต้องสะสมมากมายอย่างยิ่งเพื่ออนาคตที่สิ่งนั้นจะสามารถคงอยู่ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกต้องทำความเพียรพยายามทั้งหมดในเวลานี้ พ่อพูดว่า: อุทิศทุกสิ่ง แล้วลูกจะได้รับผลของสิ่งนั้นถึง 21 ชาติเกิด ผู้ที่ยากจนก็จะสามารถทำการต่อรองนี้ได้อย่างเร็ว สิ่งนี้จะไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่มีหลายแสนหรือหลายล้าน พ่อไม่ได้เอาสิ่งใดไปอย่างแท้จริง มีคำกล่าววว่า: ให้ดูแลทั้งหมดนั้นอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์! ทำตามศรัมัท! พ่อไม่มีชีวิต บ้างก็จัดตั้งกองทุนในขณะที่พวกเขามีชีวิต เพราะพวกเขาคิดว่าจะมีการทะเลาะเบาะแว้ง หากพวกเขาตายไปในทันทีทันใด บาบามีชีวิตและกำลังนั่งอยู่ที่นั่น พ่อพูดว่า: เป็นของพ่อและรับการกำหนดว่าลูกควรจะทำสิ่งใดหรือไม่ บาบาวจะให้คำแนะนำแก่ลูก ว่าลูกอาจจะทำบางสิ่งหรือไม่ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับสภาพของแต่ละคน บ้างก็แม้กระทั่งทำพินัยกรรม หลายต่อหลายคนก็มีความผูกพันยึดมั่นอย่างมากมาย ดังนั้นพวกเขาก็แม้กระทั่งให้แก่ผู้ที่ยืนอยู่บนลำแข้งของตนเอง พ่อมีลูกที่บางคนก็ฉลาดเช่นกัน พวกเขาเหล่านั้นแจกจ่ายทุกอย่างแก่ลูกๆ ของพวกเขา และแล้วก็เก็บบางสิ่งเพื่อตัวเองด้วย “เราจะดำเนินชีวิตอยู่ต่อไปกับสิ่งนี้” มีบางคนที่ทำเช่นนั้นด้วย นี่คือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ท่านรู้จักลูกทุกคน และแต่ละคน ท่านรู้ละครด้วยเช่นกัน ผู้คนเข้าใจว่าไม่มีความจำเป็นสำหรับเงินทองที่นี่ ในกองทัพนั้นรัฐบาลก็มีค่าใช้จ่าย

มากมาย ลูกไม่มีค่าใช้จายใดๆ มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ลูกรู้ว่าทรัพย์สมบัติทั้งหมดนี้ข้าฯ กำลังจะถูกทำลาย เราต้องการดินแดนใหม่ที่สโตร์ประธาน ปัจจุบันเป็นดินแดนที่โตโมประธาน เมื่อผู้คนปลุกเรียกลักษมี พวกเขาทำความสะอาดทั้งบ้านของเขา ด้วยการคิดว่าเทวีจะมาในบ้านที่สะอาด บาบาก็อธิบายแล้วว่าเหล่าเทพไม่ได้ย่างเท้าลงไปบนแผ่นดินนี้ พวกเขาเพียงแค่ให้นิมิต ในนิมิตเท้าของพวกเขาไม่อยู่บนพื้น มีร่างเงาเห็นพวกเขาในนิมิต ไม่สามารถมีเหล่าเทพใดมาที่นี่ได้ เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทอง ทุกสิ่งในยุคเหล็กนั้นเป็นฝ่ายตรงกันข้ามกับเหล่าเทพ ไม่มีการบรรพรา ระหว่างเทพและปีศาจ ในความเป็นจริงนี่เป็นการบรรพราภะมายา ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดติดสำหรับทั้งหมด ผู้ที่สามารถทำให้ลูกเอาชนะมาโดยพลังโยคะคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ก่อนอื่นใดมีลูกประจำของรูดร้า ที่นั่นไม่มีใครรู้จักลูกประคานนี้ เพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น ที่ลูกมาเพื่อที่จะรู้ว่าลูกประจำของบราห์มินไม่สามารถสร้างขึ้นได้ หลังจากนั้นก็มีลูกประจำของวิษณุ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นรายละเอียด บ้างก็พูดว่าพวกเขาไม่สามารถเข้าถึงความรู้ได้ โอเค นั่นก็ไม่ใช่ไร เป็นเรื่องง่ายที่จะจดจำพ่อใช่ไหม? ลูกจะสามารถลืมพ่อได้อย่างไร? พ่อผู้ที่ถูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่าน? เป็นรายได้ที่ยิ่งใหญ่มาก! กระนั้นก็ตาม มายาก็ยังคงนำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไป ลูกลืมเจ้าปาว ผู้ที่ตกแต่งประดับประดาลูก และทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดินี! เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรที่อาณาจักรของมายาดำเนินไป เวลานั้นลูกกำลังเอาชนะมาและกำลังจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ทั้งโลกนี้เฝ้าดำเนินไปอย่างไร? ลูกรู้ทั้งโลกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นถึงตอนสิ้นสุด เมื่อลูกกลับบ้านหลังจากที่ได้ดูการแสดง ลูกก็ยังคงรู้ว่าฉากสุดท้ายนั้นเป็นเช่นไร ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี้ ลูกรู้ว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้น วินาทีแล้ววินาทีเล่าคือละคร ลูกต้องอยู่อย่างมั่นคงบนรางของละคร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นเป็นละคร ไม่มีเรื่องของการอยู่อย่างอารมณ์เสีย หากใครบางคนจากร่างของเขา เขาก็ต้องไปและเล่นบทบาทของเขา เขาละร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง กงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองควรจะเฝ้าควบคุมอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องเป่าหอยสังข์และให้คำแนะนำของพ่อ ลูกควรมีภาพอยู่ในมือของลูก: ลักษมีและนารายณ์ที่เคยเป็นนายของบาร์ต และเวลานี้เป็นยุคเหล็ก พ่อได้มาอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูก พวกเราบราห์มาภุมารและภุมารีกำลังศึกษาเล่าเรียน เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากปู่ของเรา หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์นั้น ลูกก็สามารถทำได้ นี่คือการเชื้อเชิญสำหรับลูก จำนวนมากจะมาภายหลัง จะมีการขยายตัวต่อไปเรื่อยๆ เสียจะกระจายออกไปอย่างดีมาก แม้กระทั่งในชีพแฉกที่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างมั่นคงบนรางของละคร อย่าได้อยู่อย่างอารมณ์เสียเกี่ยวกับสิ่งใด อยู่อย่างมีความสุขเสมอ
2. เตือนกันและกันและเฝ้าแต่สร้างความก้าวหน้า ขณะที่กำลังทำธุรกิจของลูก ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้โลกและจบสิ้นบ่วงพันธะของลูกด้วยบ่วงของงานรับใช้ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก อย่าคิดว่าเหล่านั้นคือปัญหิกรรมหรือบ่วงกรรมพันธะของลูก แต่ นั่นคืองานรับใช้ด้วยกัน เช่นกัน เมื่อลูกผูกมัดอยู่ในบ่วงของงานรับใช้ บ่วงพันธะของลูกก็จบสิ้น เว้นแต่และจนกว่ามีแรงจูงใจที่จะรับใช้ ไม่เช่นนั้นบ่วงพันธะจะดึงลูก เมื่อมีบ่วงพันธะ ก็จะมีคลื่นของความทุกข์ ขณะที่เมื่อมีบ่วงของงานรับใช้ ก็จะมีความสุข ดังนั้น จบสิ้นบ่วงพันธะของลูกด้วยบ่วงของงานรับใช้ ไม่ว่าที่ใดก็ตามในโลกที่ผู้รับใช้โลกอยู่ สิ่งเหล่านั้นเพื่องานรับใช้โลก

คติพจน์: รักษาสำนักกูรูของรูปที่เป็นเทพของลูกไว้ และจะไม่มีสายตาที่ไร้ประโยชน์ของใครจะทอดมองมายังลูกได้

*** โอม ชานติ ***